

Het Israëlitische meisje bij Naäman

2 Kon. 5

God heeft ons in Zijn Woord de geschiedenis van verschillende gelovige vrouwen voor ogen gesteld. Van Eva, ons aller moeder, tot de Sunamietische, die in de donkere dagen van Israëls verval op bijzondere wijze haar geloof tentoonspreidde, worden ons vrouwen getekend die, ofschoon zij de belofte niet verkregen, toch gesterkt werden in het geloof. Zij waren er ten volle van verzekerd dat wat God beloofd heeft, Hij ook machtig is te doen.

Een dergelijke gelovige vrouw was het Israëlitische meisje bij Naäman niet. Zij was, net als Mirjam aan de oevers van de Nijl en Jefta's dochter, een gelovige jonge vrouw. Veel wordt ons over haar niet meegedeeld. Maar wat ons over haar verteld wordt, is voor ons allen – vooral voor jeugdige gelovigen – een belangrijke les.

Syrische soldaten hadden haar bij een van de vele invallen in het Joodse land gevangen weggevoerd en als slavin verkocht aan een aanzienlijke vrouw, de huisvrouw van Naäman. Een treurige toestand voor dit arme, jonge meisje. Ver van haar geliefde geboorteland, ontrukkt aan haar ouders en vriendinnen, stond zij alleen in het vreemde land, zonder de hoop te kunnen koesteren dat zij ooit weer naar haar huis zou mogen terug keren.

Wat deed zij in die droevige omstandigheden? Schreef zij God ongerijmde dingen toe? Vergat zij haar land, haar volk, haar God? Integendeel. Was zij met bitterheid vervuld jegens haar meesteres, of ten opzichte van haar heer, de hoog in aanzien staande maar ongelukkige, melaatse Naäman? Nog veel minder. Hoor wat zij zegt: 'Och, was mijn heer maar bij de profeet die in Samaria is; dan zou die zijn melaatsheid bij hem wegnemen' (2 Kon. 5:3). Welk een taal van het geloof! Zij stelde een grenzeloos vertrouwen in Gods macht en geloofde dat wat Hij doen kon, Hij ook doen wilde. 'Als Naäman zich maar bij Elisa bevindt', zo overlegt zij bij zichzelf, 'dan zal God hem ook van zijn melaatsheid verlossen'.

Wat de koning van Israël niet wist en begreep, dat wist en begreep deze jonge vrouw. Elisa, de man Gods, de profeet in Samaria, was door de kracht van God in staat te doen wat God alleen kon doen, namelijk 'te doden en levend te maken', en Hij zou ook haar heer ongetwijfeld van zijn ongeneeslijke ziekte kunnen genezen. Mochten wij allen dat vaste geloof in Gods macht, dat zekere vertrouwen op Gods goedheid en ontferming meer beleven, elke dag!

Maar wat zien we in haar woorden ook een innig medegevoel met het beklagenswaardige lot van haar heer! Geen wrevel over het haar aangedane onrecht vervulde haar hart. Integendeel, zij verlangde niets liever dan dat haar aardse meester zijn toevlucht zou nemen tot de God van Israël en van zijn melaatsheid gereinigd zou worden.

Hoe beschamend voor vele gelovigen! Welk een ernstige les geeft dit jonge meisje aan allen die zich, jong of oud, in een ondergeschikte positie bevinden. Niet alleen vinden wij bij haar volkomen onderwerping onder de hand van haar meesteres, maar ook innige belangstelling in het tijdelijk en eeuwig welzijn van hen die boven haar gesteld waren. Is dit ook bij u het geval, u die zich in de een of andere dienstbetrekking bevindt? Gaat het heil van uw meerdere u boven alles ter harte? Bidt u voor hen, ook al zijn zij niet goed en bescheiden, maar soms hard?

Bedenkt wat er geschreven staat, dat zij die bij een ander in dienst zijn, dienen zullen 'in eenvoud van het hart, als aan Christus; niet met ogendienst, als mensenbehagers, maar als slaven van Christus' (Ef. 6:5-6). Lees eens na wat er verder tot u gezegd wordt in 1 Timotheüs 6:1-2, Titus 2:9-10 en 1 Petrus 2:18-21. Het zal u tot een rijke zegen kunnen zijn!

Hoe mooi werd het geloofsvertrouwen van deze Israëlitische jonge vrouw bekroond! Naäman ging tot Elisa, en het grote wonder van de genezing van de melaatsheid werd aan hem vervuld. Door zeven maal te baden in de Jordaan werd hij gereinigd, voorgoed gereinigd! En dat niet alleen, hij leerde ook de God van Israël kennen als de alleen ware God. 'Nu weet ik dat er op de hele aarde geen God is dan in Israël' (2 Kon. 5:15).

Hoe zal dit meisje blij geweest zijn over de genezing die God bewerkt had. Door haar eenvoudige, maar krachtige getuigenis werd haar meester genezen van zijn vreselijke ziekte en leerde hij de God van Israël kennen als de enig ware God.

Laten wij die de Heer vrezen, een goed getuigenis afleggen in de betrekkingen waarin wij ons bevinden, en getrouw zijn in de roeping waarin Hij ons geroepen heeft! Wij zullen dan het middel in de hand van de Heer zijn om degenen met wie wij in aanraking komen, te leiden tot Hem Die de Weg, de Waarheid en het Leven is en bij Wie alle vermoeide en belaste zielen rust en vrede voor het hart kunnen vinden!